

Linné och Lund – en komplicerad relation

Lunds universitets mest kände alumn från 1700-talet är utan tvekan Carl von Linné eller – som han ännu hette vid sin inskrivning här – Carolus Linnæus. Detta är ironiskt med tanke på att hans tid i Lund blev mycket kort: ett läsår. Härunder var han inneboende hos Kilian Stobæus, och berömd är historien om hur unge Linné smusslade ut böcker ur värdens bibliotek – med 1700 volymer ett av stadens största privata – som han smygläste på nätterna. Påkommen drabbades han först av sin hyresvärdns vrede, men sedan dennes förhör påvisat syndarens ovanliga begåvning öppnades inte bara bibliotekets dörrar permanent för Linné. Nej, Stobæus tog honom allmänt under sina armar, undervisade honom och talade rent av om att göra Linné till sin arvinge! Förståeligt då att Stobæus blev ”hjärteligen förtörnad” när hans unge elev plötsligt for till Uppsala. Linnés egen ruelle över händelsen framgår både av hans självbiografiska anteckningar och av senare brev till Stobæus.

Lika kluvet som Linnés förhållande till Lund var har Lunds förhållande till honom senare varit. Historikern Martin Weibull kallade honom 1868 stolt för Lunds ”första gengåva” till Uppsala och såg till att hans namn inkluderades i det panteon av berömda alumnens namn som samma år målades upp i Akademiska Föreningens stora sal.

En generation senare skrev däremot Martins son Lauritz Weibull om Linné att ”man letar förgäves hos honom efter varje anklag till lundensiskt kynne och uppfattningssätt”. Det var som ett inlägg i en debatt på 1920-talet: borde en staty över Linné resas i Lund? Många lokala kulturpersonligheter uttalade sin skepsis och studentkåren ställde sig avvisande till att upplåta plats i Lundagård åt vad man såg som en avfälling. När statyn väl kom på plats 1938 hamnade den också på Petriplatsen utanför universitetets mark.

Under senare år har Lunds universitet dock snarare vältrat sig i Linnéstolthet, både under 250-årsjubileet av Linnés Skånska resa och under det stora Linnéåret 2007. Inte minst har man yvts över runt 900 miljoner kronor i så kallat Linnéstöd från Vetenskapsrådet till olika forskningsmiljöer – den största summan något sökande universitet erhållit. Måne även Stobæus gläds i sin himmel?